

9. Musí být čl. 10 odst. 2 písm. g) směrnice 2008/48/ES vykládán v tom smyslu, že v situaci, kdy v úvěrové smlouvě uzavřené mezi podnikatelem a spotřebitelem jako dlužníkem není řádně uvedena roční procentní sazba nákladů, je nutno považovat za neuvedení roční procentní sazby nákladů v úvěrové smlouvě a vnitrostátní soud musí uplatnit právní důsledky, které vnitrostátní právo stanoví pro případ, že roční procentní sazba nákladů není ve smlouvě o spotřebitelském úvěru uvedena?
10. Musí být čl. 22 odst. 4 směrnice 2008/48/ES vykládán v tom smyslu, že sankce v podobě neplatnosti smlouvy o spotřebitelském úvěru, kterou stanoví vnitrostátní zákonodárce a která vede k tomu, že musí být vrácena pouze poskytnutá jistina, je přiměřená, pokud ve smlouvě o spotřebitelském úvěru není přesně uvedena roční procentní sazba nákladů?

- (¹) Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. 1993, L 95, s. 29).
- (²) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách) (Úř. věst. 2005, L 149, s. 22).
- (³) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS (Úř. věst. 2008, L 133, s. 66).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumunsko) dne 10. srpna 2021 – WA v. Direcția pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date din Ministerul Afacerilor Interne

(Věc C-491/21)

(2021/C 481/23)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Înalta Curte de Casație și Justiție

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: WA

Odpůrce: Direcția pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date din Ministerul Afacerilor Interne

Předběžná otázka

- 1) Musí být čl. 26 odst. 2 SFEU, článek 20, čl. 21 odst. 1 a čl. 45 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie, jakož i články 4, 5 a 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků volně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (¹), vykládány v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, která neumožňuje vydání průkazu totožnosti, který lze v rámci Evropské unie použít jako cestovní doklad, státnímu příslušníkovi členského státu z důvodu, že má bydliště v jiném členském státě?

(¹) Úř. věst. 2004, L 158, s. 77.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Högsta domstolen (Švédsko) dne 16. září 2021 – CC v. VO

(Věc C-572/21)

(2021/C 481/24)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Högsta domstolen

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: CC

Odpůrce: VO

Předběžná otázka

Zachovává si soud členského státu svou příslušnost podle čl. 8 odst. 1 nařízení Brusel II, ⁽¹⁾ pokud dítě, o které se v řízení jedná, změní v průběhu řízení své obvyklé bydliště z členského státu do třetí země, která je smluvní stranou Haagské úmluvy z roku 1996 (viz článek 61 nařízení)?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 (Úř. věst. L 338, 23.12.2003, s. 1). Zvláštní vydání v českém jazyce: Kapitola 19 Svazek 006 S. 243

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nejvyšším soudem České republiky dne 20. září 2021 – QT v. 02 Czech Republic a. s.

(Věc C-574/21)

(2021/C 481/25)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Nejvyšší soud České republiky

Účastníci původního řízení

Žalobce: QT

Žalovaná: 02 Czech Republic a. s.

Předběžné otázky

- 1) Je třeba výraz „provize, o které obchodní zástupce přichází“, ve smyslu článku 17 odst. 2 písm. a) druhé odrážky Směrnice Rady 86/653/EHS ⁽¹⁾ ze dne 18. prosince 1986 o koordinaci právní úpravy členských států týkající se nezávislých obchodních zástupců, vykládat tak, že takovými provizemi jsou též provize za uzavírání smluv, které by obchodní zástupce uzavřel, kdyby obchodní zastoupení trvalo, s těmi zákazníky, které pro zastoupeného získal nebo s nimiž významně rozšířil obchod?
- 2) Pokud ano, za jakých podmínek platí tento závěr i ohledně tzv. jednorázových provizí za uzavření smlouvy?

⁽¹⁾ Úř. věst. 1986, L 382, s. 17; Zvl. vyd. 06/001, s. 177.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Itä-Suomen hallinto-oikeus (Finsko) dne 22. září 2021 – J.M.

(Věc C-579/21)

(2021/C 481/26)

Jednací jazyk: finština

Předkládající soud

Itä-Suomen hallinto-oikeus

Účastníci původního řízení

Žalobce: J.M.

Další účastníci řízení: Zástupce pověřence pro ochranu údajů, Pankki S